

Romeiro ao lonxe
Luar na lubre

Bm A Bm
Romeiro hei de ir lonxe ao San Andres
E Bm
con herbiñas de namorar,
D Bm A
dareille a quen alén mar está
Bm G A E
o aloumiño do meu amor.

Hei de vestir a camisa de liño
que ela teceo para min
con herbiñas de namorar;
anda o lagarto azul e souril
a acaroar mapoulas bermellas,
nadas de fusís,
co aloumiño do meu amor,
alleo á guerra e ao seu tambor.
Morto ou vivo hei volver á terra
que ela andou canda min
con herbiñas de namorar;
chouta o mascato polo cantil
a vela-lo adro familiar,
ala lonxe, na fin,
co aloumiño do meu amor.

Cabo do mundo, ó pé dun aguillón
doeme a guerra ruín
entre herbiñas de namorar;
corvo mariño voa xentil
o amilladoiro a levantar
e pan santo a colorir
co aloumiño do meu amor.

Romeiro hei de ir lonxe ao San Andres
con herbiñas de namorar,
dareille a quen alén mar está
o aloumiño do meu amor.